

HEA KUJUNDUSIDEE

**Põõsale,
kallakule, kivile**

Sinise elulõnga sorte võib kasvatada tuntud viisil seina või kõrge müüri ääres ja võres-tikul, kuid neid saab kasutada ka väga põnevalt, mis lisab sellele sordirühmale veelgi plusspunkte.

■ Nad võib panna mõnele madalamale ja hõredamale puule või põõsale.

■ Kena kooslus moodustub koos põõsas- ja roniroosidega ning okaspuudega.

■ Sinise elulõnga võib panna ronima kallakule, kuivmüürile, üle kivide, kändude ja kuivunud puuvõrade.

■ Ta sobib isegi horisontaalseks pinnakatjaks.

Külluslik 'Abundance'.

'Étoile Violette'. Igal õielehel on karmiinpunase varjundiga triip.

'Abundance'. Tugevad reljeefsed sooned annavad õiele huvitava ilme.

küllus). Kellukjad õied (läbimõõt u 9 cm) on puhkedes veidi longus, avanedes muutuvad lamedaks.

Tõmbiotsalisi õielehti on 4–6, nende lainjad servad kumerduvad väljapoole. Õielehe pinnal on tugevad reljeefsed sooned, mis muudavad selle krobelseks. Südamikus on kreemikaskollased tolmukad. Varred kasvavad 3–4 m pikkuseks ja õitsevad ülirikkalikult juuli teisest poolest oktoobrini.

'Abundance' sobib hästi ka algajatele, sest teda on kerge kasvatada.

■ Lillakassinine 'Étoile Violette' (pr k violetne täht) on maailmas üks populaarsemaid sorte, kuulus aianduskeskuste müüginimestike esikümnesse.

Ta on hämmastavalt õierohke, sametised õied katavad 3 m kõrgust põõsast juulist oktoobrini. Õied on suuremad kui teistel *viticella*-rühma sortidel (kuni 10 cm). Tagasi-pöördunud servadega õielehti on kuus, iga õielehe keskel on karmiinpunase varjundiga triip.

'Étoile Violette' vajab heledat tagapõhja, et oma tumedaid õisi paremini eksponeerida. Kena kooslus tekib kollaste või lõheroosade roniroosidega, samuti koos kõrgekasvuliste heledate väikeseõieliste elulõngadega (tibukollane 'Bill MacKenzie', valge 'Paul Farges'). Taimed istutage sel juhul umbes meetrise vahega üksteise kõrvale, kasvamise ajal nende varred ja õied põimuvad.

Noor taim vajab talvekatet, hästi juurdunud vanema põõsa võib jätta pehmel talvel katmata.

Mõlemad sordid on aretanud Prantsusmaal Francisque Morel (vastavalt 1900 ja 1885).

Nad on kantud Rahvusvahelise Elulõngaseltsi koostatud soovitusnimestikku ja mõlemad on pälvinud ka Briti Kuningliku Aianduseltsi auhinna (AGM).

ERIKA MAHHOV

Elulõngade kasvatamisest lugege põhjalikumalt Erika Mahhovi raamatust "Elulõngad igasse aeda" (Eesti Ajalehed, Menu 2010).